

IMOWAĆ SIĘ (35) *vb impf*

się (30), się (5).

o jasne (*tak w imować*); a jasne.

inf imować się (5). ◇ *praes 1 sg* imuję się (2). ◇ *3 sg* imuje się (11). ◇ *1 pl* imujemy się (1). ◇ *3 pl* imują się (7). ◇ *fut 3 pl m* imow(a)ć się będą (1). ◇ *praet 3 pl subst* imowały się (1). ◇ *con 2 sg m* byś się imował (1). ◇ *1 pl m pers* byśmy się imowali (1). ◇ *3 pl m pers* by się imowali (3). ◇ *part praes act* imując się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. Chwytać się, czepiać się, łapać się (14) : Inhaereo, Przylipam/ ymuję się. *Mącz* 152b.

imować się czego (1): białek ięft rzecz barzo lipka y klijiwata, imując się łnadno tego ku czemu przyłożon bywa, á tak też imuje się wody po ktorey pływa zoftawiając na wirzchu, ale żółtek dla łwey gęftolci ciężkiewy złtępuie na doł. *GlabGad* H6.

W przeni (4) :

imować się czego (3): tak richley się go [*wina*] żołądek imuje ku trawieniu á tak się im zagrzewa. *GlabGad* H2, K6; *SienLek* 124.

imować się za co (1): tá [*praktyka*] miłością Rzeczypołpolitéy/ łłowy hárdymi łwe chlubiąc/ zá Tefak łwe imuje / ná przeciwniká z buntem łwoim iedzie *OrzQuin* Cv.

a. Dosięgać, tu: zabijać (1) : Intrans ursos venabula Wchodzą w niedzwiedzie włocznie/ to yęft/ ymują się ych iáko my mowiemy. *Mącz* 173c.

b. praw. Dochodzić prawnie swej własności [*czego*] (6) : Wierzyciel ná łwego dlužniká dobrá/ nie pierwey łwe ma tągáć y imować łwe ich/ áż by pierwey przeciw rękoymiemu prawem czynił. *GroicPorz* r3; Imuje łwe kto koniá/ álbo inney rzeczy łobie vkrádzioney álbo zgubioney/ ma łwe naprzod dobrze przypátrzyć y obáczyć/ ięfli ięft iego *GroicPorz* dd4v, dd4v [3 r.]; a tak vcziwa [!] Anna Sabatka ymuyelzyę domu swego wyedluk zapířzu wyerřbyetowego *ZapKościar* 1584/49.

c. Ujmować się, upominać się [*o co*] (1) : Papież nie ták czyni/ áni się ták o chwałę y krzywde Chrířtułowę imuje/ iáko Chrířtus rořkazał *CzechEp* 337.

2. Brać się do czego, przystępować do czego, zajmować się czym, rozpoczynać co (21) :

imować się czego (16): przed łtem lat nyemáło łłáchy y zacnych ludźi poczęło łwe było imować Czelkyey wyáry. *KromRozm I* N, N; ácz wyele tych yęft/ ktorzy dla tego łwe imują tey nowej náuki/ iż yęft łbyeżna *KromRozm II* a3v; *KromRozm III* B6, L7 [3 r.], N4, P2; *GliczKsiąż* Hv; Insisto, Stoyę/ leżę nád czym/ ymuję się czego/ też vsiłuyę *Mącz* 397a, 180b; nie zániechywáć tych dobrych zwyczáiow/ ále owłzem wieść do tego drugie/ żeby się ich imowali. *GórnDworz* B8v; *ActReg* 135; *CiekPotr* 20; Bo gdy się kto imuje tákowego życia/ Każe go Lex Flauia ták dobrze wychłodzić/ Zeby wiedział co to ięft/ wolnym głowom łzkodzić. *KlonWor* 31.

imować się za co (1): oni choćby im to zbito/ zá coś się ięłzcze inne⁸⁰ imują *CzechRozm* 131.

cum inf (1): Dworki z tego kráść się imują *GostGosp* 50.

Szereg: »imować się i brać przed się« (1): azatym goręczy y zgodniey imowac się będą y brać przed się sprawy iey [*rzeczpospolitej*]. *ActReg* 135.

a. Uczyc się, zaczynać (3) :

cum inf (3): dziewczęzki rychley lie imuią mowić niżli chłopeczkowie *GlabGad* A2v, C3;
Górndworz I8v.

Synonimy: **1.** *chwytać się, dzierżać się, łapać się, trzymać się, ujmować*; **2.** *brać się, zaczynać*.

Formacje współrdzenne cf **JĄĆ SIĘ**.

Cf **IMOWANIE SIĘ, IMUJĄC SIĘ**

TZ